

dragende i sin Tid blev modtaget med Velvillie af Finansudvalget og ganske særligt af Finansudvalgets daværende Ordfører. Skulde det nu af forskellige Grunde vise sig vanskeligt at komme til en Ordning af Statens Overtagelse af denne Banestrækning, vil jeg imidlertid subsidiært henstille til den meget ærede Trafikminister, om det ikke kunde tages under Overvejelse, at en Overenskomst mellem Statsbanerne og det Sydfynske Jernbanselskab angaaende Takstforholdene kunde blive opnaaet. Det er mig bekendt, at der har været ført Forhandlinger mellem dette Jernbanselskab og de danske Statsbaner om Opnaaelse af en saadan ensartet Tarif, men jeg ved ogsaa, at dette Forsøg er strandet paa den Stilling, som Statsbanernes Bestyrelse i saa Henseende har indtaget.

Jeg skal endnu, inden jeg forlader dette Tema, pege paa, at hvis man i dette Øjeblik beslutter at overtage Sydfynske Jernbane som Statsbane, kan det sikkert gøres billigere nu end i Fremtiden. Som det vil være alle ærede Medlemmer bekendt, forestaar der nemlig i Odense en ret betydelig Ekspropriation for at gennemføre det i dette Lovforslag projekterede Dobbeltspor gennem Fyn. Det er vist utvivlsomt, at de Beløb, som ville medgaa til Ekspropriationen i selve Odense omkring Banegaarden, ville andrage ret betydelige Summer. Jeg skal ikke her kunne nævne nogen bestemt Sum i saa Henseende, men jeg tror, at hvis Statsbanerne i dette Øjeblik vilde overtage Sydfynske Bane, vilde en meget væsentlig Del af disse Ekspropriationsudgifter kunne spares, idet Statsbanerne kunde lægge Beslag paa den nuværende Sydfynske Banegaard i Odense — eventuelt med nogen Udvidelse — til Godsbanegaard, og man vilde derved kunne undgaa en meget stor Del af Ekspropriationen til Dobbeltsporet, idet man fra den nuværende Jernbanestation til det Punkt, hvor den Sydfynske Jernbane nu skilles fra Statsbanerne, ikke behøver at ekspropriere for at faa det paa-tænkte Dobbeltspor. De Beparelser, der paa denne Maade vilde kunne opnaas, vilde være saa betydelige, at de i meget høj Grad vilde influere paa den Bekostning, som det for Statsbanerne vilde medføre at foretage det af mig nævnte Skridt.

Jeg skal endvidere fremhæve, at naar vi nu faaen anden af de projekterede Baner, som ogsaa er foreslaaet i Lovforslaget, nemlig Banen over Langeland, bliver Sydfynske Bane den direkte Forbindelse til Lange-

land og Lolland—Falster for hele Fyn og Jylland. Allerede af den Grund kunde der være Rimelighed i at foretage dette Skridt. Med det samme jeg omtaler denne Bane, vil jeg ogsaa gerne sige et Par Ord om den projekterede Bane paa Langeland. Jeg er ganske vist ikke Folketingsmand for Langeland, men jeg er jo ret interesseret i Forholdene derovre alligevel. Denne Bane er projekteret som Meterbane, og jeg vil i den Henseende udtale, at for Trafikken paa Langeland er denne Bane fuldt ud tilfredsstillende. Jeg er ikke i Tvivl om, at for den Mængde Gods og Passagerer, som paa selve Langeland ønskes transporteret fra Sydspidsen af Øen, hvor Banen skal udgaa til Øens Købstad, Rudkøbing, er denne Bane fuldt ud tilfredsstillende. Men denne Sag har efter min Formening en anden Side, man ikke maa være blind for. Jeg formoder, at der i en nær Fremtid vil opnaas en Færgeforbindelse mellem Rudkøbing og Svendborg og eventuelt fortsat mellem Spodsbjerg og til Aars, til hvilket Punkt man maa tænke sig Banen fra Nakskov ført ud. Et saadant Anlæg vil sikkert nødvendigsgøres i Fremtiden paa Grund af den meget betydelige Trafik, der allerede nu er over Langeland, og som sikkert vil stige i ganske væsentlig Grad. Ud fra disse Betragtninger forekommer det mig noget letsindigt, at man agter at anlægge Langelandsbanen som en Meterbane, og jeg maa føje til, at en saadan Færgeforbindelse ogsaa for selve Langelands Beboere vil have en ganske overordentlig stor Betydning. Det er jo givet, at under de nuværende Forhold, og endog efter at den projekterede Bane er bleven anlagt, vil Godsbefordringen via Bane til Rudkøbing blive ret betydelig fordyret paa Grund af de Omladninger, der maa finde Sted baade i Svendborg og Rudkøbing. Jeg tror derfor, det er uklogt, om man fra Statens Side vil yde et saa betydeligt Tilskud, som her er Tale om, til Jernbanen paa Langeland, uden at sikre sig, at denne Bane bliver en normalsporet, letbygget Bane. Jeg tror ogsaa, det er uklogt af Langelænderne at ville yde et saa stort Tilskud, som de have tilbudt, og jeg tror, at efterhaanden som denne Tanke, jeg her har gjort mig til Talsmand for, bliver mere og mere udbredt paa Langeland, vil det gaa op for denne Øs intelligente Beboere, at dette er den rigtige Maade at løse Spørgsmaalet paa. Det Princip, der efter Forslaget her vil blive bragt til Anvendelse, forekommer mig i meget høj